

ไทยนิวส์

หนังสือพิมพ์รายวันภาพ-ข่าวสำหรับชนทุกชน.

ปีที่ 34 ฉบับที่ 12,048 ประจำวันอาทิตย์ที่ 21 กันยายน 2546 ราคา 5 บาท

รายงานพิเศษ วันอาทิตย์

ประเทศออสเตรเลียนับเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะเป็นประเทศใหม่แต่กลับมีความทันสมัยและก้าวหน้า จึงไม่แปลกที่จะเป็นหนึ่งในสถานศึกษาและดูงานเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์ของสถาบันการศึกษา ดังนั้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2546 คณะอาจารย์และเจ้าหน้าที่จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวน 10 คน รวมทั้งผู้เขียนในฐานะคณะบดีคณะศิลปกรรมและการเกษตรได้มีโอกาสไปดูงานด้านการจัดการศึกษาของ 2 มหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย คือ มหาวิทยาลัยซิดนีย์ (The University of Sydney) และมหาวิทยาลัยลาโทรบ (La Trobe University) ทำให้ได้รับทราบข้อมูลและความก้าวหน้าในการศึกษาของ 2 มหาวิทยาลัย ดังนี้

มหาวิทยาลัยซิดนีย์ (The University of Sydney) เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดของออสเตรเลีย มีอายุมากกว่า 150 ปี ตั้งอยู่ใจกลางเมืองซิดนีย์ รัฐนิวเซาท์เวลส์ ปัจจุบัน มีนักศึกษาทั้งสิ้น 22,000 คน เป็นมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษาระดับปริญญาโทและเอกมากที่สุด เพราะมีถึง 10,000 คน แบ่งเป็นระดับปริญญาโทประมาณ 7,500 คน และปริญญาเอก 2,500 คน มีหลายคณะวิชาที่สร้างชื่อเสียงด้านวิชาการสำเร็จการศึกษาและเป็นที่รู้จักของทั่วโลก เช่น สาขาแพทย สาขาพยาบาล สาขากฎหมาย สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาศิลปศาสตร์ และสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยลาโทรบ (La Trobe University) เป็นมหาวิทยาลัยที่ค่อนข้างใหม่ อายุสามสิบกว่าปี ตั้งอยู่ที่เมืองบันดรา รัฐวิกตอเรีย ห่างจากเมืองเมลเบิร์น ประมาณ 30 กิโลเมตร เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการพัฒนาในด้านการจัดการและการบริหารอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันมหาวิทยาลัยลาโทรบมีนักศึกษาประมาณ 25,000 คน สาขาที่มีชื่อเสียงและน่าสนใจได้แก่ สาขาเกษตรศาสตร์ สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม สาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีนักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาอยู่จำนวนไม่น้อย

ประเด็นสำคัญที่เห็นว่าปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยออสเตรเลีย ได้แก่ การบริหารและการจัดการแบบอิสระ, เทคโนโลยีสารสนเทศ (Computer), ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (E-library) และ การศึกษาทางระบบสารสนเทศ (E-learning) ทั้งนี้มีรายละเอียดของการบริหารงานในด้านต่างๆ ดังนี้คือ

การบริหารงานและการจัดการแบบอิสระ มหาวิทยาลัยของออสเตรเลียมีการบริหารและการจัดการเป็นแบบอิสระหรือออกระบบราชการนานกว่าสิบปีแล้ว ถึงแม้ว่างบประมาณส่วนใหญ่จะมาจากรัฐบาลและเงินรายได้เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐใน

ตกรุ่น และยังเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (E-library) ห้องสมุดคือหัวใจของการศึกษาในมหาวิทยาลัย ทั้ง 2 มหาวิทยาลัยที่ไปเยี่ยมชม มีห้องสมุดกลางขนาดใหญ่ ประกอบด้วย หนังสือ ตำรา

การศึกษาทางระบบสารสนเทศ (E-learning) มหาวิทยาลัยใช้การศึกษาทางระบบสารสนเทศในการเรียนการสอนแต่ละวิชา โดยจัดทำรายละเอียดของเนื้อหาวิชานั้นๆ บรรจุไว้ในฐานข้อมูลของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Web site) นักศึกษาสามารถศึกษาด้วยตนเองโดยไม่ต้องพบอาจารย์ผู้สอน อาจใช้เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เพิ่มเติมก็ได้ หรือ กรณีที่นักศึกษาไม่สามารถเข้าชั้นเรียนก็สามารถศึกษาด้วยตนเองได้เช่นกัน ทำให้มีความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าที่ไม่จำเป็นต้องเป็นมหาวิทยาลัยเท่านั้น ไม่ว่าจะอยู่ที่บ้าน ห้องสมุด หรือที่ไหนก็ตามที่มีคอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต เนื้อหาวิชาการของแต่ละวิชาเหล่านี้ จะมีการปรับปรุงหรือเพิ่มเติมทุกปี การสั่งงานให้นักศึกษาทำ หรือการนัดหมายต่างๆ โดยอาจารย์ผู้สอน กระทำผ่านระบบนี้ได้

โดยภาพรวมจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยในออสเตรเลียมีการพัฒนามากในเกือบทุกด้าน ด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในโลกของการเรียนรู้ที่ไร้ขีดจำกัด ปัจจุบันจึงทำให้มีนักศึกษาจากต่างชาติโดยเฉพาะชาวเอเชียทั้งหลายนิยมไปศึกษาจำนวนมาก การที่มหาวิทยาลัยมีความเจริญก้าวหน้ามีชื่อเสียงและได้รับความสนใจ

ฉบับที่คณะผลิตกรรมการเกษตรนม.แม่โจ้ ศึกษาดูงานจัดการศึกษาออสเตรเลีย

ประเทศไทยแต่การบริหารจัดการ เช่น การว่างบุคลากร อัตราเงินเดือน การจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์สิ่งก่อสร้าง และอาคาร มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการจัดระบบและระเบียบดำเนินการเองทั้งสิ้นทำให้องค์กรมีความคล่องตัวมาก สามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Computer) มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญและมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคอมพิวเตอร์สำหรับจัดการฐานข้อมูล เพื่อการบริหารจัดการศึกษาอย่างมากในทุกมหาวิทยาลัย ที่สำคัญคือได้ทุ่มเทงบประมาณเพื่อการนี้อย่างเต็มที่ เช่น มหาวิทยาลัยซิดนีย์ใช้เงินถึง 50 ล้านบาทหรือออสเตรเลีย หรือประมาณ 1,500 ล้านบาท ในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วขึ้นใหม่ ฐานข้อมูลของคอมพิวเตอร์สามารถบรรจุข้อมูลรายละเอียดของนักศึกษาทั้งหมดรวมถึงข้อมูลด้านหลักสูตร การเรียนการสอน บุคลากร ครุภัณฑ์ สถานที่ ทำให้การบริหารงานเป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง ภายใต้ระบบนี้นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนหรือศึกษาค้นคว้าเนื้อหาทางวิชาการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในคอมพิวเตอร์ได้ จำนวนคอมพิวเตอร์จะจัดไว้อย่างพอเพียงกับจำนวนอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมหาวิทยาลัยเข้าคอมพิวเตอร์จากบริษัทเอกชนและจะเปลี่ยนคอมพิวเตอร์ใหม่ทุก ๆ 3 ปี เพื่อให้ทันสมัย ไม่

(Text Book) วารสาร (Journal) และเอกสารทางวิชาการมากมาย เปิดทำการทุกวันตั้งแต่เวลา 08.00-22.00 น. ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาและคณาจารย์ใช้ห้องสมุด เป็นแหล่งค้นคว้าและสืบค้นข้อมูลได้จากเอกสารหรือคอมพิวเตอร์ที่มีฐานข้อมูลทางวิชาการหากต้องการยืมหนังสือเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่ในห้องสมุดก็สามารถกระทำได้โดยใช้ระบบ Interlibrary loan โดยมีบรรณารักษ์เป็นผู้ยืมหนังสือจากห้องสมุดอื่นได้ทั่วโลก เพื่อให้บริการแก่ผู้ร้องขอโดยไม่ต้องเสียเงินแต่อย่างใด ในห้องสมุดมีระบบ Electronic journal (E-journal) คือการรับวารสารต่างๆ ไม่จำเป็นต้องมีรูปเล่ม แต่เนื้อหาทั้งหมดอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์แบบ E-mail ซึ่งสามารถอ่านเนื้อหาได้และถ้าต้องการจะได้เอกสารก็สามารถพิมพ์ออกมาใช้ได้

นอกจากทั้งสองมหาวิทยาลัยที่ผมกล่าวมาแล้วทุกมหาวิทยาลัยในออสเตรเลียจะทุ่มงบประมาณจำนวนมากให้กับห้องสมุด เพราะถือว่านี่คือหัวใจของการศึกษาในมหาวิทยาลัย จึงมีคำพูดทั่วไปว่า "หากอยากรู้ว่ามหาวิทยาลัยมีการพัฒนามากน้อยเพียงใดให้ดูที่ห้องสมุดเป็นอันดับแรก" เพราะเป็นแหล่งค้นคว้าทางวิชาการที่สำคัญที่สุด เฉพาะมหาวิทยาลัยลาโทรบนั้นใช้งบประมาณสำหรับห้องสมุดอย่างเดียวนับ 16 ล้านบาทหรือออสเตรเลีย หรือสิริยกกว่าล้านบาททีเดียว

จึงส่งผลให้ภาครัฐกิจเอกชนให้ความสำคัญต่อการศึกษาให้มีความร่วมมือและให้การสนับสนุนมหาวิทยาลัยทั้งด้านงบประมาณและการประสานงานอื่นๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการวิจัยซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาด้านวิชาการจะดึงงบประมาณจากเอกชนเป็นส่วนใหญ่

การที่นโยบายของรัฐบาลได้หันมาให้ความสำคัญกับการศึกษาและเริ่มพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยมีการบริหารด้วยระบบอิสระ โดยการให้ทุกมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (นอกระบบราชการ) นั้นต้องใช้เวลาก่อระยะหนึ่งจึงจะทำให้เกิดรูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้น และต้องดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกับปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ค่าตอบแทนและความมั่นคงในชีวิตการทำงานยังเป็นปัจจัยหลักสำคัญของคนไทยเรา เพียงไม่กี่ปีมานี้เราต้องยอมรับว่าประเทศเพื่อนบ้านของเรามีการพัฒนาการศึกษาไปอย่างรวดเร็ว บางส่วนได้ก้าวหน้าไปกว่าเรา มาก ผมคิดว่าหากการพัฒนาของประเทศไทยยังไม่ตื่นตัวในการพัฒนาในสิ่งสำคัญของโลกยุคใหม่นี้แล้ว เราจะล้าหลังไปอีกหลายก้าวทีเดียว

ผศ.ดร.พิสุทธิ เนียมทรัพย์

คณะบดีคณะผลิตกรรมการเกษตร
มหาวิทยาลัยแม่โจ้/รายงาน